Anmeldelse:

Sjov film med dybt budskab

Filmen *What the bleep do we (k)now!?* illustrerer på en underholdende og lærerig måde påstanden om, at vi selv skaber vores virkelighed med tanker og følelser.

Kroppens celler påvirkes af tanker. Hvad fodrer du dine celler med?

Citaterne er fra filmen. Illustrationerne er fra bogen.

af Bo Heimann

Den begynder med big bang og ser sig ikke tilbage. Tempoet er højt og efekterne mange og farvestrålende. Med god grund. For hvordan laver man ellers en seriøs film om så store emner som kvantefysik, neurologi, Gud og mysticisme? En film, som vel at mærke samtidig er forståelig og underholdende nok til, at folk holder ved.

Hovedpersonen Amanda, godt spillet af døvstumme Marlee Matlin, er en fotograf, der oven på et mislykket ægteskab tager antidepressiver for at kunne holde både job og liv ud.

Vi møder hende modløs og nedtrykt på vej til endnu en sur arbejdsdag, da hun inviteres til at spille basketball af en ung knægt. Som en gammel vismand forklarer han hende undervejs, at fysiske objekter faktisk aldrig rører hinanden. Alt imens han smilende dunker bolden mod asfalten.

Det leder til en fyndig gennemgang af kvantefysikkens grundlæggende antagelser: Universet er faktisk tomt. Der er reelt langt mere "ingenting" end stof til stede. Stoffet er kun til stede, når vi kigger efter det. Uden observation er der blot bølgeenergi.

Kvantefysikken åbner dermed et felt af muligheder op: Hvis universet først

eksisterer, når vi betragter det, kan det ikke være ligegyldigt, hvilke tanker og overbevisninger vi betragter med! Kvantefysikken giver med andre ord os mennesker et skabende medansvar for vores egen lykke og verdens tilstand.

Denne pointe uddybes, da Amanda ser en udstilling af dr. Emotos fascinerende billeder af iskrystaller. Formerne kan påvirkes af ord og tanker, har han vist. Smukke ord giver smukke mønstre. En tilfældig forbipasserende siger til Amanda: "Hvis tanker kan gøre det ved vand, hvad kan de så ikke gøre ved os?"

> Der er ikke noget "derude" derude, som er uafhængigt af det, der sker "herinde".
> *Fred Alan Wolf*

Den sætning bliver ikke kun ved at rumstere i Amanda, men er reelt filmens kernebudskab: *Vi skaber selv vores virkelighed. Tænk positivt, og dit liv bliver positivt.*

Afhængig af følelser

Der skal dog flere forklaringer, lidt drama og yderligere herlige computeranimerede finesser til, før Amanda begynder at drage konsekvensen af sin nye viden: At hun hellere må tage ansvar for sin egen virkelighed.

Undervejs excellerer filmskaberne for alvor i en teknisk kraftanstrengelse, der får små, farvestrålende gummiboblemænd til at poppe op under en brylupsscene for øjnene af Amanda og andre gæster.

De sjove boblemænd er vores celler, der påvirkes kemisk af forskellige neurotransmittere (signalstoffer i nervesystemet), hvilket efterfølgende ender i følelser.

> Vi er nødt til at indse, at selv den materielle verden - stolene, bordet, rummet, tæppet - kun er mulige bevægelser af bevidsthed.
> *Amit Goswami*

På denne legende måde får vi et indblik i, at vi gør os selv afhængige af bestemte neurotransmittere, fordi vi er afhængige af de følelser, der følger med dem.

Og derfor, lyder filmens tese, har vi det med at skabe den samme slags situationer igen og igen, der kan opfylde vores afhængighed af bestemte følelser. Også selvom det er følelser, vi på det bevidste plan hverken vil eje eller have - fx mindreværd, angst og skyld.

Amanda får i løbet af festen filmens mange input sat sammen til et forståeligt hele. Hun lyser op, tager en svingom på dansegulvet, dropper antidepressiverne og det tunge humør. Hun forstår nu for alvor, at hun og ingen andre er ansvarlig for sit velbefindende og sin virkelighed. En ganske fin og opbyggende morale.

> Din hensigt får ting til at blive virkelige, når du bliver tilstrækkelig bevidst og lærer, hvordan du skal bruge din hensigt.
> *William Tiller*

Holder det?

At filmen overhovedet eksisterer, retfærdiggør den næsten i sig selv. For indtil nu har formidlingen af disse emner været begrænset til det skrevne ord. Men pludselig er der lykkeligvis også kapital til film i denne genre.

The Secret er et andet eksempel. James Redfields *Den niende indsigt* og Dan Millmans *Den fredelige krigers vej* er også på vej ud på alverdens lærreder.

Til filmen hører i øvrigt bogen *Verden på hovedet*. Se filmen og læs bogen - i den rækkefølge. Selvom dvd'ens ekstramateriale med interviews med både producere og medvirkende bibringer filmen uddybende nuancer, så findes muligheden for den seriøse fordybelse i bogen. Med forklarende tekster og flot grafik giver den overblik over de bærende tanker og teorier.

Filmen er meget ambitiøs og blander med godt resultat interviews, skuespillere, computeranimerede figurer og alskens efekter. Men selvom filmen er stærkt anbefalelsesværdig, fascinerende og sætter overvejelser i gang, melder der sig dog nogle eftertanker:

Det er uvist, om filmens påstande om kvantefysik holder vand i alle naturvidenskabelige kredse. Vil positivt indstillede forskere, der egentlig er enige i, at mysticisme og kvantefysik har meget til fælles, være klar til også at tage det radikale skridt, der tages i denne film, nemlig at vi selv skaber vores virkelighed ud fra vores tanker og følelser?

Og tillægger filmens stræben efter at få naturvidenskaben til at bakke op om mysticismens sandheder egentlig ikke naturvidenskaben et forældet overherredømme? Kan vores oplevelser og erkendelser kun respekteres, hvis de kan bevises af naturvidenskaben?

Et tredje forhold er, at filmens mest interviewede ekspert, J.Z. Knight, angiveligt kanaliserer den 35.000 år gamle entitet Ramtha. Vidnesbyrd fra et 35.000 år gammelt, ikke-fysisk væsen skal nok også få bekræftet en del skeptikere i deres fordomme.

Endelig er filmen slet ikke inde på, hvad sexmisbrugte mindreårige, handicappede og andre ulykkesramte må have haft af tanker og følelser, siden de har manifesteret sådanne brutale virkeligheder.

> Det er meget vigtigt, at vi langt tilbage besluttede at holde ånd og videnskab adskilt. Sådan blev vi i stand til at lære at forske. Men nu har vi lært, og vi kan påtage os den større opgave at lære at forske, når bevidsthed er en del af eksperimentet.
> *William Tiller*

Disse forhold vil ubestrideligt få mange til at stå tilbage underholdt, men med hovedet fuld af tvivl og spørgsmål.

Men hvorfor ikke lade tvivlen komme dig til gode? I sidste ende kan det næppe skade os at tage ansvar, tænke positivt og agere, som om vi selv skaber vores virkelighed. For hvad ved vi egentlig!? ❐

Bo Heimann er coach og forfatter. Henv.: Bo Heimann Coaching & Communications, Dagmarsgade 39, 3. th., 2200 København N, tlf. 20 83 85 88, www.boheimann.com.

Dvd: *What the bleep do we (k)now!?*, fås i forskellige udgaver via Internettet samt fra Krystallen i Helsingør, tlf. 49 26 14 37, www.krystallen.com.
Bog: *Verden på hovedet*, William Arntz, Betsy Chasse, Mark Vincente. Aschehoug, 276 sider, 229 kr.